

AMERIKANSKI SLOVENEK.

16. števil.

Tower, Minn., 8. aprila, 1892.

Letnik I.

Amerikanske novice.

Duluth, Minn.

40 ura svečanost k svetemu Rešnjemu Telesu se je vršila v nemški cerkvi sv. Antona Paduanskega v Duluthu od 28. do 30. marca pod vodstvom ondotnega župnika F. S. Košmerla.

Svečanost se je pričela v ponedeljek ob 10. uri z veliko sveto mašo, ki jo je imel gosp. župnik F. S. Košmerl z asistenco preč. George Scheffold O. S. B., kateri je imel prvi uvodni govor.

Cerkev, posebno oltar je bil prav lepo okinčan z mnogobrojnimi lučkami in cveticami. Govori so bili mični, podučljivi in marsikateri ginjen je trdno sklenil, boljše pot nastopiti.

Govori so pojasnjevali bistvenost o neumrjivosti duše, o namenu poklica človeštva, o grehu, kot najhujše hudo, o spovedi, kot najpotrebnejši pripomoček zveličanja po padcu v greh, o svetem Rešnjem Telesu, o njega postavljenju, namenu in učinku.

V torek so bile tri svete maše; pri prvi in drugi je bilo veličastno videti množico vernih pristopiti k mizi Gospodovi, posebno pa se je odlikovalo 75 gosp. s svojimi znamki iz društva sv. Rožnega venca, ktere so brez izjeme skupno pristopile k mizi Gospodovi.

Cerkev je bila skoro vedno napolnjena s pobožnimi farani. Pobožno pobožnost so budili solarčki od sv. Antona farne šole, kateri so sedaj z glasno molitvijo, sedaj z lepim petjem molili in častili Jezusa v sv. Rešnjem Telesu.

Gospodu župniku so pomagali vršiti svečanost in spovedovati: preč. gg.: Jos. F. Buh G. V., Jan Sroka, poljski župnik, G. Scheffold O. S. B. in Evstachius Vollmer O. S. F., ter so vsi imeli dovolj opravila, kajti videti je bilo v sredo zjutraj veliko število faranov pristopiti k sv. obhajilu. Zares bil je čas milosti, katero je usmiljeni Bog izlival na to mlado faro; kajti mnogi, ki so že dolgo časa bili mlačni in otrpnjeni v dušnem obziru, so se s ponižnim in kesanim srcem zopet povrnili v naročje svete cerkve in tako s svojim lepim izgledom popravili pohujšanje, katero so morebiti popreje s svojo zanemarnostjo dajali.

V sredo zvečer ob polu 8. uri je bil sklep svečanosti. Govor je imel preč. gosp. župnik, ki je posebno pojasnjeval dolžnost zvestobe do milosti Božje, katero so sedaj farani v taki obilnosti zadobili in je posebno priporočal in povdarjal molitev, prejemo sv. zakramentov, sv. mašo, ogibanje grešnih priložnostij, ktere se danes posebno kažejo po branju slabih bukev, pri poslušanju pohujšljivih pogovorov, po obiskovanju gostilnic s pijančevanjem in pri prepovedanih ali cerkvi sovražnih društvih, katera so posebno dandanes silno nevarna; kajti

kakor lepo pisana kača ptička s svojim pogledom od veje do veje vabi, da se ji naposled sam v žrelo vrže: tako tudi one vabijo verne da se jim pridružijo, da jih zaradi njih mlačnosti, v katero hitro zabredajo, v svojem nenasiljivem žreli požro v večno pogubo.

Da, prav ima gospod župnik svoje župljane svariti in opominjati: da ne le oni, ki dobro prične, ampak le oni, kateri ostane zvest do konca, bode zveličan.

Po navdušenem govoru gospoda župnika bila je procesija s svetim Rešnjim Telesom, katero je nosil gg. F. S. Košmerla in J. Sroka, kot diakona in subdiakona.

Cerkveni služabniki, solarčki in pa družbenice sv. Rožnega venca, okinčane z znamki in gorečimi svečami, so spremljali med lepim petjem po, kakor v dan razsvitljeni cerkvi sveto Rešnje Telo.

Po procesiji je bil blagoslov sv. Rešnjim Telesom in zahvaljena pesem.

Bog daj, da bi te milosti, ktere so se farani sv. Antona z gorečnostjo in pobožnostjo pri tej 40-urni svečanosti vdeleževali, bile izdatne in jim ostale koristne.

Pri drugi priložnosti bodem popisal pričetek, napredek in izdatno delovanje te mlade, ne še eno leto stare nemške fare sv. Antona pod vodstvom preč. F. S. Košmerla, sedanjega župnika. J. B.

Takoma, Washg. Neizrečeno so bili veseli naši Kranjci, ko so zvedeli, da je preč. Benediktinski opat, Slovenec po rodu, gospod Bernard Ločnikar prišel obiskat njih kraje in še bolj jih je zanimalo, ko so zvedeli, da imajo kranjskega duhovna tam dobiti za Poljake in Kranjce. Naselbina je blizu Takome v King Co. in pošta so imenuje Enumclav.

Matija Malnerič je bil prvi naseljenik v tem kraju, prišel je bil tje leta 1881., drugi pa kmalo za njim. Postavili so že svojo cerkev, ktera je bila blagoslovljena pod imenom „Sveta družina“ 15. avg. Kupili so bili letos tudi zvon, ki tehtal 350 funtov. Vse je jokalo, kakor on pravi, staro in mlado, ko so 26. julija 1891. leta slišali cerkvenega zvona mili glas.

Duluth, Minn. Mr. J. L. Greatsinger je postal vesoljni opravnik tukajšnje železnice, tako zване Duluth & Iron Range Rail Road Company in bo stanoval v Duluthu, Minn.

M. J. Carpenter, predsednik.

St. Paul, Minn. V cerkvi svete Neže se prične tiho nedeljo svečanost 40 urne pobožnosti pod vodstvom preč. gospoda Jakoba Trobec-a.

Green Bay, Wis. Zadnje nedeljo je ondotni novi škof gospod Sebastian G. Messmer v katedrali Newark za škofa bil posvečen. Bog ga živi mnogo let!

Duluth, Minn. Prestavljeni so sledeči duhovniki, preč. gospodje: J. Connolley na Crookston, M. W. Roy na Terrebonne, L. Feige na Lambert, L. D. Guillaume na Argyle, E. J. Lawlor na Hinckley, D. Lynnech na Brainerd.

Fort Fotten, Dakota. Preč. g. Hieronymus Hunt, indijanski misijonar v Dakoti je pričel izdajati za svoje rudečkožce nov časopis z naslovom: „Sina Sapa Wocekiye Taenyanpaha“ v Sioux indijanskem jeziku.

Phoenix, A. F. 31. marca. Carineu Roderiquez je večeraj umrla 150 let stara, bila je sloveča gospa in je celo cesarju Maksimilijanu služila, ko je v Meksiki bival.

Chile. Po dolgem nasprotovanju in hudem boju se je red zopet povrnil v to deželo. Novega ministarstva predsednik je Augustin Edward; minister notranjih zadev je Matte, vnanih Gaspar Toro; finance je prevzel ministerski predsednik sam. Vojni minister je Louis Barros Borgogno, minister javnih del pa Jorge Riesco.

Prihodnji predsednik Zjed-njenih držav bode izvoljen prihodnjo jesen v torek po Vsih Svetih, ki bode imel vladati Zjedinjene države 4 leta. Sedanjí predsednik se imenuje B. Harrison — republikan, prejšnji je bil G. Cleveland (Kliviland) — demokrat. Ti dve ste najmočnejši stranki sedanji čas v Združenih državah. Ktera da bode zmagala, se še sedaj ne vé, obe stranki sta silno delavni; vsaka hoče zmagati zase dobiti, toda le ena jo zamore v resnici doseči in to je odvisno od ljudij.

Kajti vsakteri moški (v nekaterih državah imajo tudi ženske volilno pravico), kateri je v Zjed-njenih državah rojen, ali pa ako se zapiše kot državljan, ima pravico predsednika voliti. In ktera stranka svojim volilem bolje vstreza, taista bo več glasov do-bila za svojega imenovanega pred-sednika.

Sedanji predsednik Harrison napreduje v duhu svoje republikanske stranke večidel v splošno zadovoljnost, razven nekaterih naredb, ktere demokratiški stranki niso po volji. Čez leto bo „A. S.“ prinašal najmičnejše dotične zadeve, posebno ko se bode približal čas, voliti predsednika.

Demokratična stranka je tudi kaj mogočna in popularna, ki ljudem, splošno rečeno, najboljše ugaja.

In ko bi se njeni voditelji tako potrudili, jako republiški bi menil, da bodo prihodnjega predsednika svoje stranke imeli.

Sedaj se pa v tej stvari še ne more nič določnega reči, ker še nobena stranka svojega moža za prihodnjega predsednika ni imenovala.

Prva železnica v Ameriki je bila vpeljana l. 1828. in se je imenoval njen vlak „Stourbridge Lion“, kateri pa ni bil praktično narejen, pota so bila premalo utrjena in uglajena; torej je upe-ljava hlapona in železnice sprva počasi napredovala. Sedaj pa, ako-ravno šele v prvem veku svojega rojstva, vender predrzni hlapon že križem svet leta in drdra.

Montana. Kakih 12 milj od Hellene se vidijo cela polja Safira, taisti kamen je jako veljaven in zlahaten, sicer je z zemljo namešjan, toda imajo zato uravnane stroje, ki ga lahko ločijo in čistijo; barve je zelenkasto, eni so tudi nebesni, višnjevi, rdečkasti ali mešane barve.

Tudi zlata in srebra se nahaja v taistih krajih.

V Avstraliji je delavec preveliko, torej več izmed njih jih je brez dela.

Evropejske novice.

Pričenši s 1. aprilom tega leta lahko pošljamo iz Združenih držav denar po poštni nakaznici neposredno v Avstrijo.

Iz Rusije prihaja lakota tudi v Avstralijo. V nekaterih krajih Galicije, zlasti pa v severnej Ogerski trpi mnogo Slovakov lakoto. Pravijo, da je na Donaju okolu 30.000 rokodelcev brez zaslužka.

V Ljubljani bodo letos Slovenci imeli katoliški shod. Bog daj srečo!

Vrli koroški Slovenci so pravi mučeniki za narodno stvar. Nemci jim hočejo kar vsiliti svoj jezik in le duhovnom se imamo zahvaliti, da tega še niso dosegli.

V Istri Slovenci v zvezi s Hrvati bijejo hud boj za narodnost s proti cerkvi in Avstriji sovražnimi Lahoni.

Rusija je prejela ravnokar od Združenih držav poslano hrano v podporo gladujočim. Lakota še vedno razsaja, okolu 20 milijonov ljudij mora vlada hraniti.

Francoska je opozorila Rusijo, da nihilisti kujejo novo zaroto proti carjevem življenju; carska obitelj je zaradi tega vedno v skrbeh.

Nemški cesar Viljem III. je odpustil kancelarja grofa Caprivija, naslednika Bismarckovega; na njegovo mesto je prišel grof Eulenburg. V tretje gre rado, morda dočakamo, da isti cesar še tega kancelarja odpusti.

Viška starost. V Drežnici pri Mostaru v Hercegovini živi nek Anton Jurič, ki je že 130 let star. Jurič še jako pridno dela ter gre vsako nedeljo v dve uri oddaljeno

cerkev k službi božji. Njegova mati je bila 112 let stara, ko je umrla.

Konference škofov na Dunaji. Te dni vrše se na Dunaji škofovske konference. K zborovanju odšel je tudi ljubljanski knezoškof.

V Zagrebu je namestnega škofa Gaspariča 7. p. m. zadel mrtvoud.

Rim. Meksikanci so prosili sv. Očeta, da jim blagoslovi zlato, s prekrasnimi biseri ozaljšano krono, ki ima Matere Božje kip v Meksiki kinčati.

Slovenec, ljubljanski dnevnik, pojasnjuje iz deželnega zbora kranjskega, da poslanec Povše poroča jako obširno v zadevi trne uši, ter pravi, da kranjska dežela šteje skupno 10.609 hektarov vinogradov, od teh je že 6.747 hektarov torej skoro dve tretjini okuženih. Najhujše je uničenje v črnomeljškem okraju, kjer je od 1.961 hektarov že 1.902 hektarov okuženih, torej skoro vsi vinogradi.

Tudi v kostanjeviškem okraju so skoro vsi vinogradi uničeni. Celo v rateski okraj se je priklatila trtna uš vzlic temu, da ondu ni nihče trt vpeljeval in zasajal. Z zadovoljstvom omenjamo, da je deželni odbor pospeševal zasajanje opuščanih vinogradov z ameriškimi trtami. Državna trtnica v Kostanjevici je priredila v 1890. letu 182.000 trt rezanic, od katerih se je 15.000 kosov vinogradnikom na Kranjskem razdelilo, vse druge so pa bile razposlane na Štajarsko, Goriško, v Istro in Nižje Avstrijsko. Torej v primeri potrebe jih je premalo za Kranjsko deželo bilo prihranjenih. Jednak nedostatek se je bil dogodil leta 1891.

Upamo, da se bo stan v omerje-stva kmalu kaj zboljšal.

Naseljencov iz Evrope je februarja meseca t. l. došlo v Združene države 26.068 oseb; poprejšnjega leta februarja meseca pa je došlo 19.089 oseb. Od 1. julija torej v osmih mesecih je došlo v Zjedinjene države 309.484 oseb, v poprejšnjem letu pa samo 264.065 oseb v ravno istem času, v osmih mesecih. Razvidno je torej, da se Zjedinjene države napolnjujejo v vedno večjem številu. Posebno se množé naseljenci iz Rusije in Ogerske. — Prostora je tukaj dovolj za vse, kateri hočejo pošteno in mirno skupno živeti.

Papež Leo XIII. vidi dandanes bolje, kakor je videl v svoji 20-letni starosti. Očala samo pribranj rabi; kar pa politiko zaveda, vidi pa mižaje bolje, kakor drugi politikarji s teleskopom.

Umrl je v Ljubljani 15. p. m. gosp. Matija Kaderžavek, starosta ljubljanskih tiskarjev, 82 let star. Ranjki bil je od 1832. l. vedno v Blaznikovi tiskarni in je l. 1885. stopil v pokoj. Bog daj vrlému postenjaku večni mir!

Obleke za Veliko noč!!

Ne kupuj obleke, dokler ne vidiš naše nove zaloge!

Mi imamo najboljšo izbirko spomladanskih oblek po najnižji ceni.

Pridite in sodite sami!

THE NEW YORK CLOTHING Company.

Po dva vlaka na dan v Montano in do Pacifičnega obrežja.

Začenši s 3. aprilom bodo vlaki na Northern Pacific železnici vozili v sledečem redu: Vlak št. 3 odide iz St. Paula ob devetih dopoldne vsak dan in bode vozil skozi Spokane, Seattle, Tacoma in Portland via Butte, Montana. Vlak št. 1 zapusti St. Paul vsak dan ob štirih in 15 min. popoldne in bode vozil skozi Spokane, Seattle, Tacoma in Portland via Helena, Montana. Oba vlaka imata Pullmanove spalnice prvega razreda, spalnice za turiste, brezplačne spalnice za izseljence, salone in jedilnice.

Vlak z nemenjajočimi spalnici za turiste odhaja iz Chicago proti Montani in Pacifičnem severozahodu vsak dan ob desetih in 45 min. zvečer via Wisconsin Central-Line. Vlak z vestibulnimi spalnici prvega razreda odide iz Chicago vsak dan ob šestih zvečer via C. M. & St. P. Ry., proti Butte, Spokane, Tacoma in Portland. Te nemenjajoče se spalnice nudijo najboljšo komoditeto in omogočijo potovalcem, da se ognejo vseli sitnostij in zamud, ktere provzročuje menjava voz na poti.

Jedilnice na Northern Pacific železnici se razveseljujejo trajne naklonjenosti potujočega občinstva; družba se ni bala nobenih stroškov, ko je napravila postrežbo priljubljeno in vabljivo. Turisti, kupčevalec in naseljenci bodo sprevideli, da je Northern Pacific s svojo spopolnjeno akomoditeto najboljša železnica v Minnesoti, severni Dakoti, Manitobi, Montani, Idahi, Oregonu, Washingtonu, Britski Kolumbiji, Alaski in Kaliforniji.

Knjižice o vzhodnem in zahodnem Washingtonu, o Yellowstone Parku, Broadwater Gorkih vrelcih (Hot Springs) in Alaski za leto 1892 so ravno tiskane. Vsakdo dobi zastoj katerokoli izmed omenjenih knjižic, ako se oglasi pri glavnem ali okrajnem agentu za izseljence Northern Pacific železnice, ali pa pri Chas. S. Fee, G. P. & T. A., N. P. R. R. St. Paul, Minn.

Vseh katolikov v Združenih državah je okolu 10 milijonov. Od leta 1820. se je sicer priselilo 16 milijonov katolikov, a pomisliti je treba, da jih mnogo, mnogo odpade od vere, zlasti zaradi dveh vzrokov: 1.) najmanj polovica priseljencev je le po imenu katoliška, taki še zadnji ostanek sv. vere zavržejo največ zaradi tega, ker jim 2.) vera nalaga tukaj velike stroške, kakeršnih v Evropi niso poznali. Vzdrževati morajo duhovnika, šolo in cerkev neposredno sami. V Evropi so plačevali vse to le posredno v davkih.

CERKVENI KOLEDAR.

APRIL ALI MALI TRAVEN 1892.

Dnevi	Godovi in nedeljski evanveliji
9 Sobota	Marija Kleofa; Demeter, m.
Jezus častito jezdi v Jeruzalem. Mat. 21.	
10 Ned. B	6. postna (cvetna). Ecehijel.
11 Ponedeljek	Leon Vel., p.; Betina, dev.
12 Torek	Saba, muč.; Julij, p.
13 Sreda	Hermenegild, m.; Justin, m.
14 Četrtek	+ Vel. četrtek. Lambert, šk.
15 Petek	+ Vel. petek. Helena, ces.

Cvetna ali 6. postna nedelja.

Louis de Goezbriand, D. D.
pri Benziger Bros.

Med današnjo mašo blagoslovja cerkev palme, katere se razdele med vernike, da bi se spominjali slovesnega vhoda našega Gospoda v Jeruzalem. Ta dan je tudi prvi v velikem tednu.

Največje čudo je storil naš Gospod Jezus Kristus v svojem življenju, ko je obudil k življenju Lazarja iz Betanije četrty dan po njegovej smrti. Naš Gospod se je vrnil šest dni pred svojo smrtjo v Betanijo, kjer storil to čudo in je praznoval soboto v tem mestu. Tam so mu pripravili večerjo, pri kateri je Marta stregla; Lazar je bil tudi pri mizi Marija sestra Lazarjeva vzame posodo dragega mazila in mazila Jezusove noge, obriše jih s svojimi lasmi in hiša se napolni z dišavo. To se je zgodilo v hiši nekega Simona, Lazarjevega prijatelja, ki je bil naznanec gobovec; trpel je namreč na tej strašni bolezni. Veliko Judov je vedelo, da je Jezus tam in prišli niso toliko radi Jezusa, ampak bolj, da bi videli Lazarja, katerega je obudil od mrtvih.

Sklenil je iti drugi dan slovesno v Jeruzalem. Mnogokrat prej se je branil storiti takšne slovesne vohod in skrbel se ljudem, da ga ne bi hotelo proglasiti svojega kralja, ko pa je prišla njegova ura spreje: je rad udanost in zahteve množice. Pred smrtjo se je hotel pokazati in hotel, da ga pripoznajo Mesijo — Odrešenika sveta. Hotel se je rekel bi, na videz polastiti Jeruzalema, mesta velicega kralja. Hotel je ponuditi prebivalcem zadnjo priliko, da se mu poklone in hotel je tudi prostovoljno izročiti se neogibni smrti. Betanija je bila samo dve milj od Jeruzalema. Najkrajša pot ju je vezala skozi Betfage (hišo smokey), čez vzhodno stran oljske gore k potoku Cedronu in od tod k obzidju velicega mesta. Veliko ji je prišlo, da bi videli čudovitega preroka iz Nazareta in od mrtvih obujnega Lazarja. Množica je spremljevala Gospoda na poti v veliko mesto. Prav bi bilo omeniti, da je mnogo betanskih spremljevalcev našega Gospoda okusilo njegovo milost in moč ali vsaj občevajo z ljudmi, ki so videli njegova čudeža.

Lazar, čegar smrt je vse mesto objokovalo štiri dni in obžalovalo mnogo imenitnih jeruzalemskih osebnosti, bil je med množico. Marija Magdalena, iz katere je Gospod izgnal sedem hudobnih duhov, bila je z njimi. Dva ali tri dni pred svojim vhomom v Jeruzalem je nas

Gospod dal spregledati trem slepim v Jerihi, ali blizu nje in malo prej je tudi ozdravil deset gobovih strašne bolezni. Skoro-gotovo se je nekaj teh napatilo z našim Gospodom iz Betanije: V kraji, ki je bil takrat jako obljuden in majhen so se njegovo čudovita dela daleč okrog raznesla. Vsa ta množica je bila napolnjena s čuti češčenja in hvaležnosti do njega, ki je delil dobrote in ozdravljaj vse.

Evanvelij svetega Matevža 21, 1-9

„Tisti čas, ko se je Jezus približal Jeruzalemu in je prišel v Betfage pri oljske gori, je poslal dva učence in jima rekel: Pojdita v vas, katera je pred vama, in brž bosta našla oslco privezano in žrebe pri nji; odvežita in pripeljita mi ju. In če vama kdo kaj poreče, recita, da ju Gospod potrebuje, in brž ju bopustil. Vse to pa se je godilo, da se je dopolnilo, kar je govoreno po preroku, kateri pravi: Povejte hčeri Sionski: Glej! tvoj kralj pride k tebi krotek, in sedeč na oslici. Učenca pa sta šla in sta storila, kakor jima je Jezus ukazal. In sta pripeljala oslco in žrebe, in so položili svoja oblačila na njiju in so ga gori posadili. Silno veliko ljudem pa je razgrinjalo svoja oblačila po potu drugi pa so veje sekali z dreves, in stlali na pot. Množice pa, ki so sprejeli in zadaj šle, so vpile, rečec: Hozana Sinu Davidovemu! Hvaljen bodi, ki pride v imenu Gospodovem.“

Tako se je vresničilo prorokovanje Zaharije proroka, ki pravi: Povejte hčeri Sionski: Glej! tvoj kralj pride k tebi krotek. Vas Betfage je bila precej blizu oljske gore. Kaj se je godilo v velikem mestu, ko je množica spremljala Jezusa iz Betanije v Jeruzalem? Jeruzalem je štel tedaj veliko prebivalcev; toda v tem času je bilo še veliko več množice. Prišli so praznovati velikonočne praznike; o tej priliki se je shajalo mnogo Judov iz različnih dežel sveta in prinašalo daritve. Mnogo se jih je nastanilo po bližnjih gričih in znano nam je, da je bil del oljske gore glavni stan Galilejcev. Na to veliko noč pa se je sešla še veliko večja množica kakor navadno, vzlasti radi čudežov Jezusovih, ki so se razglasili po vseh sosednih deželah, najbolj pa med Judi izven Palestine. Od Betanije do Betfage množila se je množica bolj in bolj, dokler ni dospela vrh oljske gore. Od tam je videla drugo množico pomikati se jej nasproti. Nekateri so prihajali ravno iz mesta, drugi od gore; znali so namreč v Jeruzalemu, da prihaja veliki prorok. Lahko se razvidi, da so se meščani in tujci skušali, kdo mu bo iz

kazal večjo čast. V Jeruzalemu, blizu studenca Probatika, je z besede o nekaj slovesnosti ozdravil človeka, ki je belehal 38 let. Stori je tudi mnogo drugih čudežov posebno ko je ozdravil slepo rojenega. Teža čudeža spominjali so se meščani dobro, kajti storil ga je nedavno pred tem dnevom. Prišlici iz mesta in spremljevalci od Betanije so sekali paljmove in oljkine veje raz drevje in jih pokladali po tleh. Mnogi so razgrinjali oblačila popota in vsi, ki so se sešli so vpili: „Hozana Sinu Davidovemu! Hvaljen bodi, ki pride v imenu Gospodovem: Hozana na višavah!“ Pri prihodu v Jeruzalem, gibalo se je vse mesto popraševaje: „Kdo je to? In ljudstvo je reklo: „Jezus je, prorok iz Nazareta v Galileji.“ (Mat, 21, 9-11).

Teško bi našli v zgodovinskih podatkih, ali si domisljali bolj slovesnega vhoda, ali bolj mirnega zmogoslavlja kot ono cvetne nedelje kakor so je nam popisali evangelisti. Ljudstvo je očitno pripoznalo našega Gospoda Jezusa Kristusa Mesijo—Odrešenika sveta. Čitajoči evangelij moramo sklepati, da je Bog sam navdihnil množico z onimi čutili hvaležnosti in občudovanja, katero mu je izrazilo ljudstvo.

Nikari ne zabimo, da se je Jezus pri pogledu na mesto, katerega mu se je bližal razjokal. Dospel je vrh oljske gore, zagledal je hišo Kajfovo na Sijonu, Pilatovo stolico in na drugej strani Kalvarijo. Predno je prišel da potoka Cedrona, šel je brzkone mimo ravno onega mesta, kjer ga je Juda izdal na vrtu Getzemani. Domislil se je vseh krivih dejanj, katere je trpel malo dni, pozneje na obeh krajih. Dasi je znal za vse, to vendar to ni bil vzrok Kristusovih solza. Med slovesnim vhomom v Jeruzalem se je jokal, ker so ga prebivalci trdovratno zavrgli, in ker je prišla nad nje radi njih trdovratnosti strašna nesreča na tem, in kazni veliko strašnejši na onem svetu.

Obredi v naših cerkvah so danes kaj preprosti, vendar jako slovesni in polni naukov. Predno se začne maša blagoslove in razdele se palme in če je mogoče gre spreved cerkve.

Veje, katere so imeli Judje v rokah, ko so spremljevali našega Gospoda v Jeruzalem, bile so osobito palmovce in oljkine, ker so ta drevesa jako navadna v tej deželi. Vendar se je zgodilo po posebnej previdnosti božji, da so častitelji Jezusa Kristusa rabili veje teh dreves. Palma je bila vedno prodopoda zmage. Zato prvi kristijani v katacombah, kjer so bila njih pokopališča niso samo pristavili stekleničico krvi k glavi mučeničev, ampak tudi vklesali palmo v bližnji marmr, ali v zid okoli grobnega pokrova. Palma je tudi podoba lepote. Pravični, pravijo, cveto jednako palmam. Naš Gospod je v treh letih svojeja očitnega nastopa uničil obrekovanja sovražnikov s svojim čistim življenjem. Delil je dobrote in lahko rekel o sebi, da je bil „ponižnega in krotkega srca.“ In čez malo dni je vstal zmagonosno od smrti, premagavši smrt in peklo in odprl svojim nčencem nebeška vrata. Palme s katerimi je ljudstvo na cvetno nedeljo spremljevalo Gospoda, spominja

jo nas tudi preteklosti, sedanjosti in prihodnosti.

V Jopi (Jaffa) je Noe zidal barko. Jopa je bilo Jeruzalemske pristanišče, kakor še dandanes. Kdo pa ne ve, da je bila barka, predpoda cerkve, zidana od lesa, ki je rasel na oljski gori? Nostova barka je obtičala po povodnji na gori armenskeje, severovzhodno od Jeruzalema. Tej barki pribražališča in rešenja prinesel je golob zeleno oljkino vejico v kljunu (Gen. 8.) Ko je naš Gospod šest dni pred svojo smrtjo dospel v Jeruzalem, prišel je med svoje ljudstvo kot ponižen in usmiljen kralj, delivši mir vsem, ki so dobre volje, prihajajoč, da bi spravil človeštvo z vsemogočnim Bogom. Kako drago nam je kristijanom v naših časih po tolikih letih odkar je živel naš Gospod na zemlji, že samo ime vrta Getzemani na podnožji oljske gore! V tem vrtu je Gospod potil krvavi pot, ki cedil se mu je kot krvave kaplje na zemljo, in redil korenine oljk. Tako nas je naš Gospod sam nepeljal častiti oljkine veje, ki so od tedaj znamenja miru, in katerih sad nam daje olja, znamenje milosti, katero se rabi pri sv. zakramentih.

Ko se snidejo verniki v župnih cerkvah je prvi obred blagoslovljenja oljk. Veje so lahko vsakoršnih dreves. Seve naj bi se oljke ali palme bolje rabile, če so pri rokah. Po blagoslovu se razdele palme in nato nastopi spreved. Spreved bodi zunaj cerkve če je mogoče. Križ, kakor navadno, bodi na čelo spreveda, kakor moramo vselej, posebno pa ta teden, hoditi po stopinjah našega Gospoda Jezusa Kristusa. Duhovščina in ljudstvo sledi z blagoslovljenimi oljkami v rokah, in čita ali poje pesni pobožne množice iz Betanije in Jeruzalema: Hvaljen bodi, ki pride v imenu Gospodovem! Hozana na višavah, hozana Sinu Božjemu.

Ko se vrne spreved ostane duhovnik zunaj pred zaprtimi cerkvenimi vratmi. To nas spominja, da so nam bila nebeška vrata zaprta pred prihodom našega Gospoda.

Duhovnik, ali subdijakon po trka trikrat zaporedoma na vrata s križem v znamenje treh dni, ko je Jezus ležal v grobu. Ko se vrata odpro gre duhovščina in ljudstvo v cerkev, kakor je Gospod šel v Jeruzalem na cvetno nedeljo in kakor je šel v nebesa na vnebovhod z dušami pravičnih. Očividno oživlja ta praznik duha hvaležnosti in molitve. Ljudstvo drži med sprevedom kakor med čitanjem trpljenja in evangelija blagoslovljene oljke v rokah. Kdorkoli je bil prej kedaj pričujoč pri blagoslovu oljk, spominja se gotovo, da je bil poln čutil miru, hvaležnosti in kesa: To se je zgodilo brez njegovega znanja. Njegova čutila so se gotovo še bolj pomnožila med mašo in vsako leto se vzbudi v grešnikih, ki so daleč zabredli, resničen kes, ko so pričujoči pri sv. obredih.

Danes se čita ali poje trpljenje po spisu sv. Matevža. Ko čita duhovnik: „Jezus je zavpil z velikim glasom in izdihnil svojo dušo“ ostala duhovščina poklekne v znamenje globokega sočutja.

Obredi cvetne nedelje segajo globoko v srce in vzbujajo žalost nad grehi. Med mašo bi se mo-

rali še globočeji navzeti duha tega dneva. Ko pravi duhovnik, Svet svet, svet, združi se z angeliji in pobožnim ljudstvom iz Betanije in z vsemi udi sv. cerkve in reci: „Svet, svet, svet Gospod bog nebeških trum! Slava Bogu na višavah! Med mašo napolne hvaležnost naša srca; kaj so bili namreč blagoslovi, ki jih je delil naš Gospod svojemu ljudstvu v primeri z onimi, ki smo jih mi prejeli?“

Lazar je bil obujen k življenju samo enkrat, nam pa so bili grehi, s katerimi smo zaslužili peklena trpljenja, tolikokrat odpuščeni. Naš Gospod je prišel v Jeruzalem, da bi dal mir onim, ki so dobre volje: On pride na oltar kot naša žrtev. Pričujoč je na oltarji kot naš duhoven; živi, da prosi za nas, Pripravljen je nam pridobiti vse dobrote svoje daritve. Naš Gospod nas želi obiskati z oltarja, da bi se združil z nami pri sv. obhajilu. Kje so naše palme? Ali jih zaslužimo nositi? Ali smo premagali svoje slabe navade? Smo se li pokorili za svoje grehe? Ko bi mogel naš Gospod v svojem veličastvu točiti solze žalosti in sočutja, ali bi se ne jokal nad našo trdovratnostjo? Ali nismo vzrok njegovega trpljenja in smrti? Ko bi ne bili toliko grešili, ne bil bi trpel toliko grenkosti in bolečin.

Post bo kmalu nehal. Cerkev želi, da bi se vsak njenih duhovnih otrok med postom oprostil svojih grehov, da bi bil popolnoma čist o Velikej noči, da bi mogel zapustiti svet ta dan, ne da bi moral iti čistit se v vice. To so resnično dnevi zveličanja. Molj, kolikor najbolj mogoče, goreče! Posti in vzdržuj se skrbneje in ostreje. Spomni se gladnih revežev; sprašuj svojo vest, da opraviš dobro spoved; čestokrat obišči sv. rešnje telo in bodi pri sv. maši. „Ko slišiš danes glas Gospodov, ne otrpni svojega srca!“

MISIJSKO.

Lovrenc Lavtizar, apostolski misijonar med Indijani v severni Ameriki.

(Ponatis iz Drobtinic za leto 1891.)

(Dalje)

Pravijo, da bodo tudi cerkev postavili; zemljišče so že kupili. Indijanov sem se že precej privadil, ni mi teže božjo službo opravljati in druge potrebne reči se z njimi pogovoriti, kakor mi je bilo doma. Ljubim jih bolj, kakor mislijo, in kakor morem pokazati. Posebno me veseli, kadar pomislim, kaj so bili pred tridesetimi leti, in kaj so sedaj.

Škof so mi sedaj podarili kelih, katerega so predlanskim prejeli od presvitlega cesarja na Dunaju. Posebno mi je drag, ker se pogosto spominjam z veseljem junaškega cesarja, ti kako krepko podpira katoliško cerkev. Bog ga ohrani veliko let!

V cerkvi je še neki spominek, ki vesela in žlahtna čutila v meni vzbuja, namreč ravno tista altarna

podoba, ki je bila v Ljubljani nekdanji šolski kapeli: J. dvauajset let star, med učeniški se je še spominjaš. O koliko se ozrem nanjo in hitreje k bliskem sem v svojih mislih v Ljubljani!

Večna hvala bodi neskonč miljenemu Bogu, da mi je dal milost, da morem od njega prebrati talent, katerega sem bil takrat krno zanemaril in zakopal, čati ga sedaj v njegovo čast, sem se hitro naučil tujega jezika in včasih malo pokoriti se za številne grehe.

Tudi naslednje leto je še os Krivem Drevesu. Začetkom je med drugim pisal nekemu prijatelju: Koliko žalosti imajo no sedaj o pustnem času go duhovniki po mestih! Tukaj plesov in šem se po imenu ne najo. Tudi v mojem celem kraju ni ne gledališča, ne kršni rudečih republikancev, ne rilcev in razbojnikov. Tukaj di ni več nevernikov, in ne ganjajo kristijanov. Nismo v raju, ker ga nikjer več ni, kar je nesrečna Eva prelomila jo zapoved. Ne bodem pa tudi če bi imel tudi najimenter čednosti in najbolj gorečo vero česar pa — Bogu potožim — mam, ne spoznevalec, še mučenik za sv. vero. Inj so še med seboj sploh miri, manj bi nadlegovali duhovnika

Lansko leto sem šel v indijansko hišo na nekem otoku, v kateri petdeset do šestdeset leten je še nevernik. Nisem šel, da bi izpreobračal; za to nisem prav nič upanja. Hotel sem druge prebivalce nekoliko navesti; bili so sicer že pred veliki leti kršćeni, pa jih nikoli ni bilo cerkev in k izpovedi. Bil je mo starec nevernik doma. Žal je na plahti in pel. Presem spoznal, da je pijan. Ho sem precej oditi, ker s pijanec se ni meniti. Začel je pasamavoriti, zato ga nisem hotel zadržati in sem postal. Sčasoma je doze vskipel, dasitudi nisem besdice rekel, temveč sem le mirno poslušal. Zabavljati je jel pri čez duhovnike in potem čez Amerikance; hvalil je pa Angleže. Zato no je namreč, da so bili Angle v prvi angleško-amerikanski vojski Indijane z darili in obljubami pripravili na svojo stran. Gotoril je nekaj o strelitvi; kar vstalo in gre nekaj iskat, jaz pa se mu knem. Morebiti bi mi bil v svoji razdraženosti res kaj storil.

Drugi dan pride ves pohlevni k meni in me prosi odpuščanja. Reče mi: „Moj oče! bil sem v raj pijan, nisem vedel, kaj se govori.“ Tako penižno se držal, da sem bil do solz ganjen. Kako osramoti ta nevernik mater katerega katoličana, ki ne v pijačosti, ampak nalašč in premissi no sramoti in psuje duhovnike ne prosi pa jih odpuščanja.

Kakor smo videli iz teh listov bile so te misijonske postaje precej dobro preskrbljene z dušnimi pastirji. Zato je gnala želja našega gorečega misijonarja, da bi divjake, kjer je upal, da bodo dobrega storil. Le pol leta misijonaril še po teh krajih.

(Dalje prih.)

„Amerikanski Slovencee.“

Entered at the Post Office at Tower, Minn. as second-class matter, April 7, 1892.

NAROČBA NA „A. S.“

Prvi in edini Slovenski časopis v Združenih državah Severne Amerike izhaja vsak Petek in velja za celo leto s poštnino vred za vse Združene države in Kanada po \$2.50 (dva dolarja in pol) za Evropo pa po \$3.00 (tri dolarje) ali 6 gl. a.

Znižana cena.

Ako pa kedo denar za pet oseb skupno pošlje, se jim po pol dolarja cena zniža; za pet naročnikov se tedaj plača samo \$10.00 in za Evropo \$12.50 ali 25 gl. a. v.

Naročnina se ima plačati po postavi naprej, pošlje naj se z naročbo vred v pismu. Na pismo je treba kolek (stamps) pritisniti in naslov natančno zapisati n. pr.

V. Rev. Jos. F. Buh, Amerikanski Slovencee, Tower, Minn. U. S. Amerika.

„U. S. Amerika“ samo tisti pristavijo, kateri iz Evrope pišejo.

„Amerikanski Slovencee.“

The only Slovenic newspaper in the United States, published every Friday at Tower, Minn. Subscription price for one year for United States and Canada, \$2.50; for Europe \$3.00.

CENA NAZNANIL IN OGLASOV

za 12 vrstic „Brevier“ (square 1 1/2 palca): Eden teden \$0.75 Tri mesece \$6.00 Dva tedna 1.25 Šest mesecev 11.00 Eden mesec 2.00 Devet 15.00 Dva meseca 3.50 Eno leto 18.00

Pri večjih oznamilih (oglasih) precejšen rabat. Oznanila naj se blagovolijo plačevati naprej.

ADVERTISING-RATES.

One „Square“ (12 lines „Brevier“ or 1 1/2 inches): One week \$0.75 Three months \$6.00 Two weeks 1.25 Six months 11.00 One month 2.00 Nine months 15.00 Two months 3.50 One Year 18.00 Considerable rebate on large advertisements.

All advertisements must be paid strictly in advance.

Jos. F. Buh, Editor and Publisher.

O mraku.

Sijaj krasni! O solnčni žar! Mrak tihi bliža se; Pozdravlja zadnjič solnce nas: Kdor more, pevaj lé!

Po nebu jasnem pluje že Tihotno mesec bled, Goré obseva divotne, In hrib in dol prevred.

O, tajni mir! O, tiha noč! Čas sanj napoči zdaj; O, čarni svet! O, spajna moč! Kdor more, sanja naj!

J. J.

Pogovori

dopisalci in naročniki.

Naš anglešk érkostavec bil je nekaj dnij predzadni teden bolan, zaradi tega je „A. S.“ nekoliko zakasnil; dne 4. aprila pa je prišel iz Ljubljane slovenski érkostavec torej bo v prihodnje z Božjo pomočjo časopis bolj redno izhajal.

Tudi so nekteri v vedni bojzani, da bi list zopet ne prenehal, kakor je iz njih dopisov razvidno.

Tega se ni treba bati, časopis „Amerikanski Slovencee“ je na trdnih nogah, kolikor le en časopis zamore biti.

Bodi tudi tem potom izrečena presérna zahvala vsem dopisovalcem, ki me razveseljujejo z mičnimi dopisi in upamo, da nam tudi naročnikov ne bode primanjkovalo, ki so pri volji podpirati svete in domoljubne reči in ki ne bodo plemenito svoje znanje in slovensčino zabili tudi v tej bogati Americi.

V edinosti je moč, v prepiru pa razdertija. Uredništvo.

Brdaša in moj stric.

Obeh se še dobro spominam. Brdaša je bil po moji sodbi hušji, kakor oni Brdavs, ki se je boril na Dunaji z orjaškim Martinom Krpanom. Bil je visok, koščén in močan hrust, kakor bi ga z vilami nakopičil. Gledal je izpod zmršéih obrvi, kakor slabo vreme na krasno zemljo, noge je imel debele, kakor stope, a njegove pesti primerjal bi srednjim košaram. Nosil se je bolj po starem kroju. Oblačil se je po leti in zimi v nerodno debelo srajco, jopič z rumeni gumbi in hlače dokolenice. Na nogah imel je v petek in svetek črevlje na kveder; delgi jermeni, kakor vrvi vlačili so se za njim. Govoril je malo, a kadar je kako bleknil, bila je navadno zbadljiva in pikra zabavljica v gromčém kontrabasu.

Moj stric Luka bil je nasprotno jako ponižna duša: se ve, véasih je tudi on zropotal po izreku; nulia dies sine linea. Slab telesno in ne Bog ve kako močan duševno lazil je počosno in oprezno, kakor bi po jajcuh hodil. Menda iz tega vzroka so ga radi pikali vaščani: „Luka kodi, kakor bi pasel ješensko meglo!“ ali: „Luko bi bilo dobro poslati po smrt!“ — Stanoval je v majhni kolibi in tam premišljeval svoj revni samski stan. Često, ko sem ga obiskal, pregledal me je od nog do glave, obrnil me na desno in levo, in če je zapazil kak madež ali kako luknjo na meni, bil je dan za me izgnubljen. Začel me je prav počasi krpati in čediti. Vsake pol ure je prenehal s šivanjem, vzdignil levo roko, požugnil s prstom in slovesno izgovoril: „Kdo bo gospodar moje hiše?“ — „Stric, jaz ne vem!“ — „Pobič, ako boš priden?“ — „Da stric!“ odgovoril sem mu pohlevno.

Kako, da nisem gospodar stričeve kolibe? Sem bil li prelen? O, ljubeznjivi čitatelj, veruj mi, da sem bil dovolj priden, ne da bi se bahal, polovico svoje mladosti sem le na to deloval, da bi bil enkrat vreden dedič kolibe. In koliba, po vestnem stričevem računu ni bila mnogo več vredna, kakor dobro rejena krava. Jaz vedno trdim, da sem jo bil vreden ali preteti zimski vihar me je izdednil, odnesel je kolibino streho. Toda prvi uzrok, da ne vadam v strečevi rezidenci ni nikdo drugi bil kriv kakor — Brdaša.

Pri bližal se je vesel in norčavi pustni čas. O pustu pa vse nori, moži se in ženi, „kar leze inoj grede.“ Tudi stric Luka se je predrušil vsako leto o pustu n. pr. ni hodil sključeno, korakal je še vedno počasno in previdno, a bolj ponosno kakor navadno. Brke pod nosom je mojstraval, da mu niso štrlele tako svojeglavno v feni svet in tudi z ljudmi je več občeval, kakor drugače. Ženil se je vse svoje žive dni in ravno toliko časa ostal je samec, ker je na svoje malo premoženje zaheval: mlado, lepo, pridno in bogato. Istotako zrojil je tudi Brataša redno o pustnem času. Tedaj sta se pa z

mojim stricem posvetovala o ženitvi v mali kolibi. Kar se je govorilo med njima, bile so same važne stvari o ženitvi. Véasih sta si bila v čem navskriž, a čas, ta mogočni „padar“ zjediniš je spet tako umetno rane obeh, da sta se čutila jeden za drugega. Boži mili! Krasne dneve sta prežila pri gorki peči v mrzli zlni. A konečno sta se do dobra razprla in nista se več ženila vsajemno.

„Pri moj Dunaj! Brdaša, veš kaj ti povem?“ pravi stric Luka in si počasi zapali pipo.

„Kaj pa tacega?“ zagrini Brdaša.

V nedeljo sem opazoval onegovo oné, ta bi bila kakor navlašč za te!“

„Ti meniš onegovo Uršo. O, one pa že nočem, one; lena je, da je strah in groza. Kaj bom pa počel s taeim zlomekom!“

„Za božjo voljo! daj si dopovedati, prijatelj, denarja ima bojda kakor pečká, prenerodna pa tudi ni!“ tolaži ga moj stric.

„Nič ne boš, Luka! Ti si zarobljen in prismojen in kratkoviden. Kaj ne poznaš ljudij? Stara babnica, njena mati razobnala je po občini, kako bogata bo njena Uršica, mi pa vémo dobro, kako se vrtil svet. Pa to bi še le bilo kako, samo, da bi bila zame. Take pa tudi ne nočem, kakor se poje v pesni:

Ženka mi v goste gre
Mne neme, neme naje,
Moža doma pusti
Hopsasa srje!... Ka-li Luka!“

„No, naj bo, kakor hoče, onegava Mina, ki jo tako presneto hvališ, je po moji misli za jedno „lumaro“ slabši, kakor onegava Urša!“

„Saprot!“ zarentači Brdaša, „kaj pa meniš, da je tvoja coprnica vredna? Kaaaj? ti ka imaš tako dolg jeziki! I, taka je, kakor bi jo burja spihala v kopo slame in ti tudi nisi boljši, kocina ti stara!“

To je bilo mojemu stricu preveč, začel je Brdašu odgovarjati.

„In ti rogovila, burklja, neroda, kdo si pa ti, in kje si, da tako oblastno govoriš! Ali se izkidaš iz moje hiše? Le ven, le ven, pa prav hitro ven!“ hitel je moj stric in zgrabil Brdašo za rokov.

„Tristo zelenih in kosmatih!“ kriči razjarjeni Brdaša.

„Pa taki cepci, frkoveci in tepeci mi bodo levite brali in me iz kota v kot porivali? Na! — rekši prismoji stricu Luki gorko zausnično. Stric ne bodi len, zakadi se Brdaši pod noge in ga izpodnese, da se nerodni Brdaša povezne na peč. Peč je bila slaba in udrla se je pod težko klado Brdaševoga telesa.

V peči prekopicnil se je lonec in voda razlila se je po oguji. Gost dim se je privaril v sobo. Še sta se borila stric in Brdaša, a ko se je zadnji spomnil svojega junaškega čina, ugriznil je nasprotnika v prst in stekel domov. Stric Luka pa je nato obvezal ranjeni prst in korakal pobit po kolibi, ne toliko radi majhne rane, kolikor radi velike škode.

Takrat bilo je še mrzlo in peč se ni dala tako hitro popraviti, kakor razrušiti in stric se je preselil k nam. O kresji ga ni bilo doma, o Božici ga ni bila volja popravljati peči in tako je pojednala stričeva koliba bolj in bolj, dokler je ni razkril vihar.

Kasneje mi ni stric nikdar več obetal kolibe in ako je slučajno v družbi nanesel govor na kolibo, vzdignil je priletni samec levo roko, požugal s prstom in se zagrozil:

„Jaz ti bom že pokazal Brdaša, kaj se pravi tuje peči podirati!“

Do boja med njima ni več prišlo, ker se je drug drugega bal in ogibal, zdaj sta pa že oba v krtovi deželi.

MISCELLANEOUS SMESNO.

PATRICK.

Patrick. Good morning Joe?
Joseph. Good morning Pat?
Why do you call me Pat? I am not Pat., my name is Patrick.

I know that, but why do you call me Joe; as my name is not Joe. but Joseph.

I know that all right, but it comes to me more natural and easier to shorten up the names, and it sounds more familiar and it seems to me also more friendly to attract each others attention and friendship.

That is just what i think therof.

How is the business?
Pretty dull Pat.

Why do you not hurry up with your matters?

We cannot always succeed as we might wish.

Hurry, hurry along without discouragement, you'll succeed alright in the end.

Might be sometimes, and other times we might fail.

Never mind, the failure comes by itself, we don't need trouble about it.

That might be true to some extent, but who shall pay the debts, if we fail, and get unable to pay them.

Never trouble about the debts, the creditors will not forget them.

I know that, if I owe some money to any one, he is always after me troubling me for money, but if somebody else owes me, I don't see him around, even he avoids to meet me.

Don't be melancholeous, don't always look green and black and distressed; if others remind you of what you owe them; why won't you do the same, go and remind your debtors, what they owe you, and you will succeed better, and be always sober, polite and friendly, if you succeed or not, and you be better off.

There is no pleasure in it if you break down or make bankruptcy.

It is true, that there is no fun in it; but what is the use to cry over the spilled milk, rather remove the vessel from fire to save the rest. Or what might be the use to get discouraged if your house burns down, better clear the place from debris, make a new foundation and start at once to rebuild and to enjoy over the new house and cease to cry over the old one, that burned and does not any more exist, except in your despondency.

It is good to talk, words are cheap, but it is difficult to follow.

Both is necessary to succeed, you must first have a good plan and second try to execute it faithfully.

I think that very few are able to do thus.

I hardly believe that; then my opinion is, that almost every one could do so.

Can you tell me some facts about the concern?

Next time.

Pojdi k J. D. Murphy po za bavne gosli, pisčalke ali orgljice nasproti „NationalBank.“

IZGOVORNIK.

Patrick. Good morning Džo?
Josef. Gud morning Pat?
Huai du ju koal mi Pat.? Ai em not Pat., mai neem is Patrick.

Ai noo tjat, bot hvai du ju koal mi Džo; az mi neem iz not Džo bot Jožef.

Ai noo tjat oalrait, bot it comes tu mi mor netčeri end izier tu šortn op dje neems, end it saunds moor familiar, end siims to mi ozlso moor frendle tu atrakt iič otjers atensn end frendšip.

Tjat iz džost, huat Ai tjink tjerof;

Hau is dje bizines?
Prete dol Pat.

Huai du ju not hore op uvidz jur maters?

Uvi kan not oaluvees sokceed az uvi mait uviš

Hore, hore elong uvidzaut diskoredément, ju'l sokciid oalrait in dje end.

Mait be some times, end otjer taims uvi mait feel.

Never maind, dje feeljer koms bai itself, uvi dont niid trobl ebaut it.

Tjat mait bi tru to som ekstend, bot hu šal pee dje dets, if uvi feel, and get enebl to pee tjem?

Never trobl ebaut dje dets, dje kreditors uvil not forget tjem.

Ai noo tjat, if Ai oo som mone tu ene uon, hi iz oaluvees after mi, trobling mi for mone, bot if sombode els oos mi, Ai dont sii him raund, iven he evoids tu miit mi.

Dont bi melankoles,, dont luk oaluvees griin end blak end distressed, if otjers rimaind ju hvat ju oo tjem; hvai uvont ju do jost dje seem, go end rimaind jur debtors, hvat dje oo ju, end ju uvill sokciid beter; end bi oaluvees sober, polait, end frendle, if ju sokciid or not, end ju bi beter of.

Tjer iz no pležor in it, if ju brek down or meek bankrupse.

It iz tru; tjat tjer iz no fon it it; bot hvat iz dje juz tu kri over dje spilt milk, radjer remuf dje vesl from fair tu seef dje rest. Or hvat mait bi dje juz tu get diskoredžd, if jur haus burns daun, beter kliir dje plees from debris, meek e nju faundešn end start at uons tu ribild end tu endžoi over nje nju haus end siiz to kraí over dje old uone; tjat borned end doz not ene moor eksist, eksept in jur despondensi.

It iz gud to toak, uvords ar čiiip, bot it is difkolt to foloo.

Bodz iz nesesai tu sokciid, ju most first hav e gud plan end second trai tu eksektut it faitfjule.

Ai tjink, tjat vere fju are ebl tu du tjos.

Ai hardle beliif tjat, tjen mai opinion iz, tjat oalmost everi uon šud do so.

Kan ju tel mi som fakts ebaut that konsern?

Next time.

Okusnega sadja in raznih sladcič (candy) se dobi pri J. D. Murphy.

JOŽEF.

Patrick. Dobro jutro Jože?
Joseph. Dobro jutro Paty?
Zakaj mi praviš Pat.? Jaz nisem Pat., temveč moje ime je Patrick.

Znam to, pa zakaj mi ti praviš Jo (Džo), ker moje ime ni Jo (Džo) ampak Joseph (Jožef)?

Vse to bobro znam, pa se mi dozdeva bolj navadno, in lažje okrajšati imena, tudi se glasi bolj dmače in se mi zdi tudi bolj prijazno, da si opominjamo med sabo pazljivosti in prijaznosti.

Tako je prav, take misli sem tudi jaz.

Kako je kupčija?
Precej slaba, Pat.!

Zakaj se ne podvizate s svojimi opravki?

Mi ne zamoremo vselej doseči, kar bi si žellili.

Urno, urno delajmo brez omahljivosti in dosegli bomo na zadnje vse prav.

Znabiti da véasih, in véasih boma znabiti zgubli.

Naj nebo ti mar tega, na boben se lahko pride samo od sebe, kaj bi se še brigal zato?

To zna biti prav v gotovi zadevi, kedo bo pa plačal dolgove, če pridem na kant, ko bi sam bil nezmožen jih plačati?

Ne brigaj se zavolj tvoji verniki jik ne bodo pozabili.

Ako sem komu dolžan dnarja, me gotovo taisti vedno opazuje in me tirja; ako je pa kedo drugi meni dolžan, ga pa ni blizo, da še ogiba se me, da me ne sreča.

Ne pobejšaj glave, in ne obnašaj se omlotljivega, kakor ko bi se ti vse zeleno ali črno vidilo, če te kdo opomni kar si mu dolžan; pojdi in opominaj jednako tudi ti svoje dolžnike, kar so ti dolžni in boš bolji vspeli imel, bodi pa vedno trezen, priljuden in prijazen, ako imaš vspeh ali ne, in se boš bolje počutil.

Mende ni ravno prijetno, ako kant napraviš in prideš na boben.

Prav imaš, da ni šalosti v tem, kaj ti pa pomaga, ako se jokaš, ko je mleko skepele? bolje odmakni posoda od ognja da saj nekaj obvarješ. Ali v kakšen korist bi ti bilo biti malosrčenemu, če ti je hiša pogorela; raji potrebi kraj od ogurkov, čini novo podlago in precej prični novo hišo delati, veseli se nove hiše in ne stokaj nad staro, ki je zgorela in je ni več, razven v tvojem domišljanju.

Lahko je govoriti, besede so dobre, pa storiti je težavno.

Obojno je potrebno do vspeha prvič, da imamo dober osnutek in drugič da ga verno izdelamo.

Menim, da jih kaj malo take storiti zamore.

Jaz pa menim, da skoraj vsakteri bi imel tako storiti.

Ali mi veš povedati kako dogodbo v te zadevi?

Prihodnič.

Mnogo mičnega branja in krasnih igrač po naj nižji ceni pri J. D. Murphy.

OPOMBA.

Razposlali smo Amerikanskega Slovenca po 10 in 25 do 100 števil skupno zanesljivim gospodom in prijateljem, da bi dogovorili taiste poprodati po 5 ct. (ali 15 kr.) posamezne številke, ako jim je po volji in so vneti za naš Slovenski časopis. Ako bi se pa ne mogli potruditi, prosim, da mi ga na moje stroške nazaj pošljejo. Uredništvo.

Krščenih

meseca suša na Toweru:

Katarina Malenšek, Matija Tomec, Julia C. Coffey, Rndolf Kaluža, Roza Gelač, Marija Malenšek, Franc Trampuš, Marija Vaida, Mary Th. Murphy.

Ely, Minn.:

Markus Balič, Ana Šus, Marija Skala.

Bolniki

so hvalo Bogu bolnišnico zapustili in posebne nesreče zadnji mesec tukaj ni bilo.

Ženitnine

v postu ne obhajamo.

Mesečno sporočilo.

VREME.

Lunini spremeni imajo vpliv na vremenske spremene

po

slavnem zvezdo slovečem

T. W. Heršelj,

na pr.

Mesca Aprila ali Malega travna spada

1. Pervi krajec 4. dne ob sedmih 27. m. zjutraj, pomeni: dež ali sneg.

2. Ščip ali polna luna 12. dne ob sedmih 31 min. zjutraj pomeni dež ali sneg.

3. Zadnji krajec 20. dne ob sedmih 6 min. zjutraj pomeni spremenljivo.

4. Mlaj 26. dne ob desetih 52 min. zvečer pomeni lepó.

Platili so sledeči gg.:

Collegetville, Minn.

Lukas Mencinger.....	\$2.00
Mat. Legat.....	2.00
Simon Oman.....	2.00
Gregor Peternel.....	2.00
St. Cloud.	
John Jeklič.....	2.00
Albany.	
Andreas Mali.....	2.00
Gates.	
Anton Gogala.....	2.00
Matis Pogačnik.....	2.00
John Urbašič.....	2.00
Whitsett, Pa.	
Anton Kralj.....	2.00
Zions, Minn.	
John Traun.....	2.50
Anaconda Montana.	
Marko Mogush.....	2.50
Ignac Verhojnik.....	2.50

Svarilo! Varuj se široko-ustenja!

Kadar svoje globoke misli razglašaj, ali svoje površne sentimentalnosti in modre opazke med svet trosiš: varuj se prismojene važnosti. Lastnosti tvojih besedi naj so: Kratkost, razvidnost in prepričevalnost. Stlači v malo besedi veliko misli, vsó silo zedini v jednej točki. Varuj se, kot vraga vsake zmesi, naplhnjenega govoričenja, suhoparne žlobudravosti in oslovške duhovitosti, ka-

dar skušaj ljudi prepričati o prednostih „Wisconsin Central“ železnice, katera ima neposredno zvezo z Milwaukee, Chicago in z vsemi mesti na vzhodu in jugu, dalje z Ashland, St. Paul, Minneapolis in z vsemi točkami na severu in zahodu; razloži jim, zakaj ti in množica drugih vporablja to železnico. Pesti ali samokresa ni treba rabiti! Tvoje iz rokava stresene opazke in nepripravljene dokazi naj so razumljivi, živahni, brez širokoustenja in bombastične bahavosti. Skrbno se ogibaj vse globoke natančnosti, praznega žvrgolenja, mnogobesedne blebetavosti in puhle suhoparnosti. Beži pred hudomušno zbadljivostjo in okužljivo podlostjo, naj si bo prikrita ali očitna. Z drugimi besedami; govori odkritosrčno, naravno, bistroumno in resnicoljubno povej, da je „Wisconsin Central“ železnica v pravem pomenu besede, in stem mir besedi.

F. A. GREENE,

Ticket Agent,

Cham. of Com, Bldg.

Duluth, Minn.

Duluth and Iron Range ŽELEZNICA.

dop.	čas	pop.
Postaje 'Stations'		
12:00 prih.	Duluth odh.	3:15
10:54 " "	Two Harbors " "	4:25
9:10 " "	Mesaba " "	6:04
8:22 " "	Tower " "	6:52
7:10 odh.	Ely prih.	8:05

J. B. NOBLE, M. D., ZDRAVNIK.

Office nad Benson-ovo

Lekarno.

TOWER, - MINN.

Tower. Minn.

Sladčice, smodke in tobak, nosni duhan, mošt in pop: pijačo treznosti, in tudi sadje

priporoča in prodaja

M. KELLOW.

Joliet, Ill., N. Indiana St.

PRODAJALNA MESA.

Vsake vrste:

Suho in Frišno

in tudi prodajamo Klobase na veliko in na drobno za gotovi denar-cash-ali na mesčno plačo.

Svoje Rojake

uljudno vabimo

J. B. STUKEL & JOS. KOFOLT.

JAKOB SKALA,

Tower, - Minn.

Velika trgovina

z mešanim blagom in

kuhinsko posodo.

NIZKE CENE!

HITRA POSTREŽBA!

Uljudno vabimo meščane, rudarje in gostilničarje.

P. Yail,

ELY, MINN.

VELIKA ZALOGA

železnine, lesenega in hišnega orodja

Se dobi po najnižji ceni: peči, kuhinjska posoda, barve, okna, vrata, mize, stoli, postelje, omare in sploh vse ruderjem in gojzdarjem potrebno orodje.

Oskerblijuje tudi rakve in pogrebe.

FIRST NATIONAL BANK.

Tower, Minn.

Glavnica, - - - - \$50,000.

H. A. WARE, predsednik. D. H. BACON, podpredsednik. G. A. WHITMAN, blagajnik.

Ravnatelji: D. H. Bacon, L. Mendenhall, H. A. Ware, A. D. Thomson, T. J. Davis.

Obresti se plačujejo od dneva vložitve.

Menijce se splačujejo in vplačujejo.

Ticketi

Za vožnjo čez morje na Parnikih (morskih ladijah) Severo-n Nemškega Lloydja prodaja po najnižji ceni in tndi pošilja denar na Avstrijsko po 100 fl. za 42 dolarjev.

ERNST TULLBERG,

The Boston Clothing House.

HOTEL SHERIDAN,

Tower, Minn.

Dobra postrežba. zverstna jedila. Nizke cene. Uljudno gostom se priporoča.

E. E. BARNIDGE.

BENSON & HAWKINSON,

Zaloga

peči, mnogotere železnine, kosi-tarskega blaga; zbirka olja in barv, stekla, okvirov oken in vrat.

Vsako vrstno sobno opravc

Vam uljudno priporočamo.

CHAS. LANG,

Photograph, Tower, Minn.

izdeluje

Fotografije vsake verste in veli-kosti, vsak čas po nizki ceni in delo dobro dovrši.

TOWER, MINN.

Chas. McNamara,

prodaja po naj nižji ceni,

Živo apno, premog, seno in raz-

noterno krmo (futer) za

domače živali.

GERMAN AMERICAN MEAT MARKET.

MAX SHAPIRO, - mesar,

prodaja

Vsake vsrte frišno in soljeno meso,

kakor tudi ribe, perutnino

in frišne klobase

po tako nizki ceni, kakor drugod.

Tam se občuje nemško.

The Boston Clothing House.

Največja in najboljša zaloga obleke, obuval, kovčeg in torb se dobi pri:

The Boston Clothing House.

M. WEINZIERL & CO.,

Urar in tergovic z veliko zalogo zlatnine in sreberrnine. Prodaja in popravlja ure zanesljivo in po nizki ceni. ELY, MINN.

Vabilo, Predragi Naročniki!

Ako je Vam ljubo, blagovolite vložiti v pristojno pismice celo letno naročnino \$2.50 (dva dol. in pol) ali 6 gld. za Evropo.

Ako se pa vas 5 oseb skupno naroči, vložite za vsih 5 listov samo \$10.00, ako stanujete v Ameriki; ali 25 gld. za Evropo, bolj natančno je razvidno iz časopisa.

Varčno, v pismo vložite Nakaznico ali popirnatni denar, tako da se od zunaj ne pozna, kaj da je v pismu, potem ga dobro zaprite, kolek ali stamps pritisnite in na pošto oddajte, in prijeto naročnino in Vaše Ime bo na zadnji strani natisnjeno, in tako bote gotovi, da smo jo prijeli.

Svoj naslov natančno zapišite, da vemo komu pošiljati, n. pr

1. Ime in priimek

Pošta

Kraj in dežela

2. Ime in priimek

Pošta

Kraj in dežela

in tako od vsih naročnikov natančno zapišite Ime in priimek, Pošta in deželo ali kraj, kje kdo stanuje, da nebo kake pomote.

Vse pisma ali dopisi naj se blagovoljo pošiljati z napisom:

V. REV. JOSEPH F. BUH,

Tower, Minn.,

„Amerikanski Slovenec.“

U. S. America.

POZOR!

našo izverstno zalogo in največjo izbirko mešanega blaga.

Mnogo narejenih prazničnih in delavnih oblek klobukov, čepic (kap) in vsakovrstnih obuval.

Vse sorte srajce in rokovice nogovice, in sploh vse spodnje in zgornje obleke prodaja po najnižji ceni.

Pridite in pogledjte! Vse uljudno povablujemo.

J. J. MURNIK & CO.,

Tower, Minn.

CITY MEAT MARKET, TOWER, MINN.

NAJVEČJA ZALOGA MESA

Vsokdan frišno goveje in prešičje, kakor tudi suho meso; pa tudi klobase in perutnino priporoča uljudno

W. H. McQuade.

C. H. OPPEL & SONS,

pridaja

nadebelo in drobno manufakturno blago, obleko, pokrivala in obuvala.

XXXXXXXXXX

Obilna zaloga za rudarje in drvarje.

XXXXXXXXXX

Čolni in indianski izdelki.

W. N. SHEPHARD & CO.,

PRODAJA.

Izeleznino n. pr. Peči, kuhinsko posodo, in raznovrstno orodje: pa tudi mize, stole, omare in drugo hišno opravc.

OKNA, VRATA, STEKLO IN BARVE.

Zverstna zaloga rudarskih in gojzgarskih naprav

Oskerblijuje rakve in vse k pogrebu potrebne reči.

Tower, Minn.

Tower Meat Market.

Tu prodajamo:

frišno in soljeno meso okusne klobase in čisto mast, i. t. d.

Pridite in poskusite!

L. M. CHRISTIAN,

McINNIS & KITTO,

Zaloga

VSAKOVRSSTNEGA BLAGA

posebno

RUDARSKE OPRAVE.

Znate li!

Da Vaš dolar pri IRON RANGE CASH STORE bo več zdal ko drugod;

\$1.00 ukupi 30 vatl. nar bolši kotenino.

\$1.00 ukupi 15 vatl. kambrika.

\$1.00 ukupi 10 lb. dobrik breskev.

\$1.00 ukupi 30 lb. obdelanega ovsa.

Gotovo ako potrebuješ ableke ali obuvala manufakturnega blaga ali grogerije sena ali (futra), ali karkoli drugega vse po ugodni ceni

dobiš

pri

IRON RANGE CASH STORE.